

Zamyšlení: 70. Velký kšeft

Zamyšlení Velký kšeft o lidské touze po vyvolení a požehnání.

Zamyšlení

Velký kšeft

Máma a já – otec a Ezau.

Člověk by si myslel, že pokud má každý rodič z dvou synů oblíbené jedno dítě, tak je o každého postaráno.

Ale není to tak jednoduché.

Protože miláček a miláček není totéž.

Máma a já vážíme vodu ze studny a ona mi říká, jak dala vodu Eliezerovým velbloudům v Cháranu. Vysvětluje mi, proč dědeček chtěl pro svého syna dívku jenom z Cháran, jak ji ten přirozený vztah mezi Eliezerem a Bohem přitahoval a jak cítila, že to je rodina, do které by chtěla patřit.

Vypráví mi příběhy, které se již vyprávěly v Cháran, o Abrahamovi, jak dal přednost živému Bohu před svými příbuznými a všemi jistotami.

Ukazuje mi, jak se dělá oheň a jak se vaří, jak se kuchá a porcuje jehněčí nebo kuřecí maso, jak se dojí ovce a kozy, jak se peče chléb a dělá sýr. A mluvíme spolu o požehnání, co to znamená a jak jí Bůh slíbil, že ho dostanu já. Dává mi svou moudrost a náklonnost, já pro ni používám svou sílu. Práce v domě a na dvoře je často tvrdá práce a já jsem její pravá ruka.

Otec a Ezau – to je něco jiného. Táta má Ezaua rád, protože je silný, odvážný a zručný. A především je Ezau dobrý lovec a otec prostě miluje jídlo z divočiny. Otec Ezaua uznává a Ezau je šťastný.

Ale otec Ezaua neučí a nevychovává. Jak by také mohl? Ezau je pořád pryč. Už od mala pro něj

nebyla žádná hra příliš divoká a žádné dobrodružství příliš odvážné. Jeho život se odehrává venku. Nehybně sedět a poslouchat vyprávění otce je podle něj pro slabochy. Skutečný muž spoléhá na svou sílu a bere si, co potřebuje. Skutečný muž nemusí nikoho prosit o dovolení.

A tak si jednoduše vezme první ženu, kterou potká, která se mu líbí. Dokonce ani neví, že moji rodiče nechtějí kanaánské snachy, a ještě méně chápe proč. A když se příliš pozdě dozví, že jeho milovaný otec nesouhlasí s jeho manželstvím, ožení se také s izmaelitskou ženou, protože si myslí, že by to mohlo být lepší. Prostě nemá tušení o co jde.

Znám příliš dobře jeho slabosti, které považuje za své silné stránky. A protože mojí výhodou je, že vím, o co jde, plně toho využívám. Když mám něco, co Ezau chce – a když něco chce, je to vždy tady a teď a okamžitě – pak vím, že ho utáhnu na nudli. A tak jednoho dne, když přijde domů hladem napůl mrtvý, koupím jeho prvorozenství za čočkovou kaši.

Často jsem přemýšlel, proč se mnou udělal ten obchod. Byl opravdu tak hladový? Copak můžete být tak hladoví, že prodáte své prvorozenství? Nebo si myslel, že mi to zase pak zase jen vezme, nebo že se prosadí sám bez prvorozenství, nebo že by se otec o naši dohodu stejně nestaral? A nebo si prostě nemyslel vůbec nic?

Celý příběh je v [Genesis 25 - 27](#)

-van-

Další Zamyšlení najdete [zde](#).

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Česká republika nebo facebookovou skupinu Zpravodaj baptistických sborů](#)